

20 Νοεμβρίου 2019

Γέροντας π. Γρηγόριος: Σκόρπιες αναμνήσεις και σκέψεις στο άκουσμα της κοίμησής του...

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Θεολογία και Ζωή / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Η Γερόντισσα Ευφημία, με τον όσιο Παΐσιο (στο κέντρο) και τον πατέρα Γρηγόριο Παπασωτηρίου.

Πιο φτωχοί και πιο πλούσιοι! Ξανά απορφανεμένοι και ξανά σε μια πιο πλατιά αγκαλιά! Έχει και η πνευματική ζωή την δική της οικογενειακή ζωή, που όταν διασπάται -με τον έναν ή τον άλλο τρόπο- νιώθεις να διασαλεύεται όλη σου η ύπαρξη! Πολύ περισσότερο όταν χάνεις έναν πνευματικό πατέρα. Ή έστω τον είχες κάποια στιγμή! Πέρασες και συ κάποια στιγμή από την δική του φροντίδα και ήταν καταλυτική. Και πάντα να καταφεύγεις σ' αυτόν ως έσχατη ελπίδα! Να προσπαθείς να βρεις τρόπους να παρεισφρήσεις στην προσευχή του...

Και οι πρώτες σκέψεις στο άκουσα της κοίμησης του είναι ότι πλέον μπορούμε να τον “ενοχλούμε” συνέχεια. “Να με ενοχλείτε, γι' αυτό είμαι δω” μας είπε παλιότερα.

Και τώρα, και Τετάρτη και Παρασκευή που οι αδελφές της μονής του Τιμίου Προδρόμου, στην Μεταμόρφωση της Χαλκιδικής, δεν σηκώνουν το τηλέφωνο.

Ο Γέροντας, είναι πλέον συνεχώς μαζί μας και χωρίς κανέναν ενδιάμεσο να του μεταφέρει τα απελπισμένα sos μας!

Και ο ίδιος, δεν θα είναι ποτέ, μα ποτέ πια ξανά άρρωστος και να νιώθει οδυνηρά! Δεν φοβόμαστε γι' αυτόν! Θα βρει πολλά ένημα κατατεθειμένα στον ουράνιο προορισμό του! Για τον εαυτό μας φοβόμαστε, αλλά η παρουσία του στους ουρανούς μας δίνει περισσό θάρρος! Γέροντα ξέρεις! Και βλέπεις! Άλλωστε και ήξερες και έβλεπες!

Είδαμε και άλλους ανθρώπους να καταφεύγουν σ' αυτόν, να αναζωογονούνται, να παίρνουν τα 'πάνω τους, να αρχίζουν να ελπίζουν, να ζουν, να αλλάζουν ζωή, να αποκτά νόημα η ύπαρξή τους. Ήταν καιροί που η ιδεολογία ήταν δικαιολογία για κάθε ανομία, για κάθε ατομικιστική θεώρηση της ζωής, ακόμη και όταν υποσχόταν μαζικούς πολιτικούς παραδείσους. Και τέτοιοι άνθρωποι, παιδιά θα έλεγα, βρήκαν δι' ευχών του πατρός Γρηγορίου Παπασωτηρίου την πύλη της Θείας χάριτος ξεκλείδωτη! Του παπα-Γρηγόρη!

Γέροντας, π. Γρηγόριος. (Φωτογραφία από <https://ahdoni.blogspot.com>)

Ο λόγος του παπα-Γρηγόρη, όπως όλοι τον αποκαλούσαμε, δεν ήταν κηρυγματικός, ακαδημαϊκός ή ψυχολογικός αλλά ψυχογνωστικός. Μιλούσε κατ' ευθείαν στην ψυχή σου, που την συναντούσε και την έβλεπε, όπως δεν την συνάντησες ποτέ εσύ, που δεν την είδες, δεν την κατάλαβες και δεν θα την δεις και δεν θα την καταλάβεις ποτέ! Γιατί βεβαίως ο ίδιος γνώρισε τον εαυτό του. Βρες την θύρα που οδηγεί στην καρδιά σου, γράφει ο Αββάς Ισαάκ, η ίδια θύρα οδηγεί στον Θεό.

Και εμείς νιώθουμε, πως η ίδια πόρτα οδηγεί και στους ανθρώπους. Βρες την ειρήνη και χιλιάδες άνθρωποι θα αναπαυτούν κοντά σου, όπως έλεγε ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ.

Και η Μεταμόρφωση της Χαλκιδικής -τι φοβερό όνομα για ένα χωριό- ήταν για μας το κοντινό μας Σαρώφ. Και ο παπά-Γρηγόρης ο κοντινός μας άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ και ο πιο κοντινός μας όσιος Παΐσιος. (Αυτός ήταν ο Γέροντάς του).

Σ' αυτόν θα καταφεύγαμε παίρνοντας το λεωφορείο του ΚΤΕΛ. Και θα γυρνούσαμε είτε με το λεωφορείο είτε με ότο στοπ. Αν δεν διανυκτερεύαμε, σε σλίπιγκ παγκ κάτω από κάποια ελιά ή στο δάσος της Μεταμόρφωσης μαζί με τα σκιουράκια. Και συνήθως μόνος, μα όχι ολομόναχος...

“Μετά την αγρυπνία, εκεί που θα κοιμηθείς, πριν ξαπλώσεις να κάνεις τον σταυρό σου γιατί έχει φίδια”. Και με τον σταυρό και την ευχή του όλα ήταν πολύ όμορφα και εγκάρδια. “Και αύριο τρώνε ψάρι! Το μεσημέρι θα έλθεις στο μοναστήρι, να φας και συ ψάρι!” Ήταν της Μεταμορφώσεως. “Καλόν εστι ημάς ώδε είναι!” Ναι!

Και δεν σταματούσε ποτέ η έγνοιά του για μας. Θα μιλούσε και θα φρόντιζε. Θα προειδοποιούσε πατρικά, γιατί έβλεπε. Μια απίστευτη πλατυτέρα αγάπη εκχυνόταν από το πάντα σοβαρό και συνάμα γλυκό πρόσωπο του και με εκείνα τα ωραία μάτια να κοιτούν κατ' ευθείαν την ψυχή σου. Και να σ' ανέχεται! Και να σε φροντίζει! Και να παίρνει απίστευτες πρωτοβουλίες και ρίσκο! Ναι ρίσκο! Θα μπορούσε να εκτεθεί! Τι ήταν αυτό;

Ο Γέροντας, π. Αγαθάγγελος (αριστερά) με τον παπα-Γρηγόρη.

Τι ωραία νιώσαμε, όταν ο ίδιος μας είπε ότι είχαμε κοινό πνευματικό, τον μακαριστό Ιερομόναχο, Αρχιμανδρίτη, π. Γεννάδιο Διακάκη, τον Γέροντα της Θεσσαλονίκης!

Έτσι, γνωρίσαμε τον παπα-Γρηγόρη, όταν ο π. Γεννάδιος δοκιμαζόταν και ο ίδιος από οδυνηρή αρρώστια και καταφύγαμε σ' αυτόν. Και, ο π. Γεννάδιος χάρηκε όταν του μιλήσαμε γι' αυτόν και μας διαβεβαίωσε ότι ήταν πράγματι “τεκνίο” του, όπως χαρακτηριστικά έλεγε. Και, μάλιστα, πως ο παπά-Γρηγόρης είπε σ' αυτόν πρώτη

φορά ότι ήθελε να γίνει μοναχός! (Και όταν αναφέραμε στον όσιο Παΐσιο, πως πάλι μπήκε στο νοσοκομείο ο Γέροντας Γεννάδιος, μας είχε πει “μεγάλο μισθό θα πάρει”!

Και να μια οικογένεια, και να οι “σπασμένοι” κρίκοι της, και να η ορφάνια και η έλλειψη θαλπωρής και να και ο γαλαξίας που μας αγκαλιάζει! Ενίοτε και σκανδαλωδώς! Εμάς που ζήσαμε και ζούμε τζάμπα, με δανεικά και πάντα αγύριστα! Πώς να τους ευχαριστήσουμε όλους αυτούς που ασθένησαν για μας; Που έπαθαν και έπρεπε να είναι όρθιοι για να μοιράζουν ακόμη και το υστέρημά τους; Να μοιράζονται οι ίδιοι! Και η ζήτηση μεγάλη. Ότι το ψέμα, η φτήνια και η αθλιότητα είχε κατακλύσει τα πάντα!

Αλλά άρρωστο τον γνωρίσαμε και εμείς τον παπα-Γρηγόρη ή καλύτερα μετά από μια μεγάλη αρρώστια που όλοι τον είχαν ξεγράψει! Μόνον ο Όσιος Παΐσιος τον είχε... σίγουρο. “Αφήστε τον, δεν έχει τίποτε”, είχε πει.

Και ο παπά-Γρηγόρης διάβαζε τους λογισμούς μας και τα διανοήματά μας από την πρώτη στιγμή. “Μα, γιατί μας τα είπε αυτά” αναρωτήθηκαν κάποιοι από την παρέα, αλλά και κάποιοι από μας κατάλαβαν και ίσως μετά από χρόνια αντιλήφθηκαν πραγματικά τα χαρίσματά του!

Ο όσιος Πορφύριος, όταν ο παπά-Γρηγόρης κάποτε του είπε ότι ήταν καλά, του είπε “δεν είσαι καλά”. “Όχι καλά είμαι”, απάντησε ο παπά-Γρηγόρης και όπως έδειξε η συνέχεια ο όσιος είχε δίκαιο. Αργότερα πάλι, όταν ο όσιος τον επισκέφτηκε στο κελλί του στην Μεταμόρφωση, αυτό ευωδίαζε για έξι μέρες!

Είναι γνωστό πως οι μεγάλοι γέροντες περνούν πάντα μέσα από το καμίνι της μεγάλης δοκιμασίας της αρρώστιας. Και τότε εν ασθενεία τελειούνται! Η ασθένεια, μοιάζει να αποτελεί προϋπόθεση αγιότητας, αφού ο άνθρωπος διαλύεται εις τα εξων συνετέθη και αυτός ο οποίος δημιούργησε τον άνθρωπο εκ του μηδενός, αναλαμβάνει πλέον να τον ζωογονήσει ανασυνθέτοντας τον! Αυτήν την φορά να του κτίσει τον παράδεισο μέσα του! Χαριτώνοντάς τον!

Σκέφτομαι αυτές τις ώρες τις πραγματικά πλέον ορφανές μοναχές της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου στην Μεταμόρφωση της Χαλκιδικής. Έζησαν πολλά χρόνια με τον ασθενή στην υγεία, αλλά σε πλήρη ανθοφόρο και καρποφόρο πνευματική υγεία γέροντα τους. Ήταν χαριτωμένος και χαρισματούχος! Πραγματικά, καλύτερο γέροντα δεν θα μπορούσαν να βρουν. Ευτυχώς, έχουν ακόμη πλάι τους την Γερόντισσά τους, Μοναχή Ευφημία, που και αυτή βεβαίως δοκιμάστηκε εν ασθενεία.

Και, βεβαίως, ο παπα-Γρηγόρης ο ιδρυτής και κτήτορας του μοναστηριού θα είναι πάντα προστάτης όλων των τέκνων του και πολιούχος της μονής και της

περιοχής! Ο ταπεινός δούλος του Θεού έζησε στην Μεταμόρφωση τη δική του μεταμόρφωση και χιλιάδες άνθρωποι βρήκαν την ειρήνη, την στοργή και την αγάπη πλάι του και δι' ευχών του.

Είναι και αυτός ένας από τους μεγάλους Γέροντες του 20ού και 21ου αιώνα! Και έτσι με χαρά τον αποχαιρετάμε καλωσορίζοντάς τον με ικανοποίηση πιο κοντά μας!

Την ευχή σου Γέροντα! Και να μας συγχωρείς για τις αδυναμίες μας!

Η εξόδιος ακολουθία του Γέροντα Γρηγόριου θα τελεστεί την Πέμπτη 21 Νοεμβρίου 2019 στις 11.00 στο μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου στη Μεταμόρφωση Χαλκιδικής.

Πηγή: pemptousia.gr